

ΝΕΟΙ ΑΠΟΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ   ΙΟΥΝΙΟΣ   1941   ΑΡΙΘ. 4

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόεδρος
ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ πρώην υπουργός

Ἀντιπρόεδρος
Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ἀντιστράτηγος.

Ι Δ Ρ Υ Τ Α Ι

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ—ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ—ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ—ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΡ. ΚΟΥΖΗΣ—Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
† ΜΕΝΕΛΛΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΑΘΑΤΟΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΙΟΥΛΙΟΣ 1941

ΕΤΟΣ 4ον

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 43

= ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633 =

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡΧ. 60

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΤΕΧΝΗ»
Πλατεία Ἀγ. Θεοδώρων Σκουλερίου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Π. Ἀποστολόπουλος — Ἀλ. Ἰατρίδης — Ν. Χαρίλαος.

(Τὰ περιοδικὰν δεσμεύεται ἀπέναντι τρίτων διὰ τῆς σφραγίδος αὐτῶν καὶ διὰ τῆς υπογραφῆς ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Γεώργιος Χατζιδάκις, ὑπὸ Ἀλεξ. Φιλαδηλφέως. Ἡ Παναγία τοῦ Τζιάκη, ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου. Κρίσεις τοῦ κ. Δ. Γέροντα εἰς τὸ περί δικαιοσύνης ἔργον τοῦ κ. Α. Μπουρνιά. Ἡ Ἀνσεατικὴ Ἐνωσις, ὑπὸ Σπύρου Κ. Μαλάμου. Τρία Λευκώματα πρὸς διαφήμισιν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ Ἀλεξ. Φιλαδηλφέως. Ἐμπνευσι, ποίημα Νέμου Ἀνέμου. Εἰρηνικά τὰ τέλη, ποίημα Κ. Μ. Γερνίου. Φερνάνδος Γ. Γκιόλ, ὑπὸ Ε. Παρασκευασίδου. Ἡ σελίς τοῦ Σκοπευτοῦ. ΧΡΟΝΙΚΑ ἐπιθεώρησις τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν γεγονότων τοῦ λήξαντος μηνός. Ἀγγελικὴ Κ. Πάλη. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 43 · ΙΟΥΛΙΟΣ 1941

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΟΦΩΡΟΣ
ΨΑΡΗΚΑΙΗ ΡΟΖΕΒΕΛΤ 84
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Μετὰ βαθείας καὶ εὐκρινούς δόξης ἤκουσεν, οὐχὶ μόνον ὁ ἑλληνικὸς κόσμος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἀλλοδαποὶ ἐπιστήμονες, τὸν θάνατον τοῦ ἐν βαθύτῳ γήρατι ἀποδημήσαντος εἰς Κύριον σοφοῦ γλωσσολόγου καὶ Καθηγητοῦ τοῦ Ἔθν. Πανεπιστημίου Γεωργίου Χατζιδάκι, ἐπισυμβάντα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνός Ἰουλίου τοῦ παρόντος ἔτους.

Ὁ ἀείμνηστος Χατζιδάκις πνευματικῶς εἶχεν ἀποθάνει ἤδη ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, διότι πάσχων θεινῶς δὲν μετείχε πλέον τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῆς πατρίδος μας, εἰς ἣν προσέφερε μεγίστας ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἀκενώτου σοφίας καὶ εὐρυμαθείας του.

Γεννηθεὶς τῷ 1848 εἰς τὸ χωρίον Μύρθιο τῆς Κρήτης ὁ Γ. Χατζιδάκις ἐφοίτησε μετὰ τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον, ἐγγραφεὶς εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολήν. Ἀποφοιτήσας ὡς διδάκτωρ ἐξ αὐτοῦ, μετέβη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του εἰς τὰ ἐν Λειψίᾳ, Ἰένῃ καὶ Βερολίνῳ Πανεπιστήμια, ὅπου ἠσχολήθη εἰδικῶς εἰς τὴν Γλωσσολογίαν. Ἐπιστρέψας τῷ 1885 εἰς Ἀθήνας διωρίσθη ἑκτακτος Καθηγητὴς τοῦ μαθήματος τούτου ἐν τῷ ἀνωτάτῳ ἡμῶν ἐκπαιδευτικῷ Ἰδρυματι, προαχθεὶς εἰτα τακτικῶς κατὰ τὸ ἔτος 1890(Κατὰ δὲ τὰ ἔτη 1926—28 ἐδίδαξεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης. Ἀνακηρυχθεὶς δὲ Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, διετέλεσε Πρόεδρος ταύτης τῷ 1927.

Ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις ἀσχοληθεὶς εἰς τὴν μελέτην τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλλην γλώσσης μετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὸν σοβοῦντα ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος γλωσσικὸν ἀγῶνα, ὑποστηρίξας ἐνθέρμως τοὺς θιασώτας τῆς δημοτικῆς γλώσσης, οἵτινες περιέβαλον αὐτὸν μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σεβασμοῦ. Ἄλλ' ὁ Χατζιδάκις δὲν ἠδύνατο, ὡς βαθὺς καὶ σωφρονῶν ἐπιστήμων νὰ ἐπιδοκιμάζῃ πάσας τὰς παρακρούσεις καὶ ἀτασθαλίαις τῶν πλεῖστων δημοτικιστῶν, οἵτινες ἐξετράπησαν εἰς ἀπροσδουνίστους πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν γλώσσαν ἀσεβείας, ἰδίως ἀφ' ἧς — κακῆ Μοίρα — ἐνεφανίσθη εἰς τὸν πνευματικὸν τῆς Ἑλλάδος ὀρίζοντα ὁ ἐκ Παρισίων γλωσσοπλάστης Ἰω. Ψυχάρης, ὅστις εἰσάγων καινὰ δαιμόνια, ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐσχάτην καὶ ἀχαλίνωτον χυδαιολογίαν ὡς γλώσσαν ἐθνικὴν! Ὁ Ψυχάρης ἄλλως τε οὐδὲ κἀν ἐνεβάθυνέ ποτε εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, μόνον δὲ χάρις εἰς εὐτυχή γάμον μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐπιφανεστάτου τῶν γάλλων συγγραφέων, Ρενάν,

ἀπέκτησεν ἀκόπως ἀνωτάτην ἐκπαιδευτικὴν θέσιν ἐν Παρισίοις, ἥτις προσέδωκε σχετικὸν τι κύρος εἰς τὸν ἡμιμαθῆ ἐκείνον ἄνθρωπον. τὸν μὴ κατέχοντα, ἢ ἦν διάλεκτος τοῦ συρφετοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ...

Ἐκ τούτου προήλθα τέλειον σχίσμα μεταξὺ τοῦ Γεωργ. Χατζιδάκι καὶ τῶν χυδαίστων, γελοιοποιηθέντων ἔκτοτε ὑπὸ τὸ ἀστεῖον ὄνομα τῶν «Μαλλιαρῶν», οἵτινες δὲν ἠνθούουν νάκολοῦθῃσιν τὴν μέσην ὁδὸν τὴν ὑποδειχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς γλωσσολόγου καὶ τὴν ὅποιαν ἀσπάζονται σήμερον, μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ ἑλλην. λαοῦ, πάντες οἱ νουνεχεῖς ἐπιστήμονες, διότι εἶναι τέλειος παραλογισμὸς νά ἐπιβληθῇ ἡ δημοτικὴ γλῶσσα εἰς τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρας ἐκδηλώσεις τοῦ ἔθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου, ἀφοῦ αὕτη στερεῖται τοῦ πλούτου τῶν τύπων καὶ τῆς ἀπὸ χιλιετηρίδων ἐξελιχθείσης προσαρμογῆς τῆς καθαρευούσης ἑλληνικῆς γλώσσης πρὸς πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐκφάνσεις τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν βίου. Ἐνῶ τούναντίον ἡ ἴδια αὕτη γλῶσσα εἶναι ἀνεπιτηδεῖα νά ἐκφράσῃ ἐν τῇ Ποίῃσιν, τῇ Λογογραφίᾳ καὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ τὰ βαθειὰ καὶ αὐθόρμητα αἰσθήματα, τὰ πάθη καὶ τὰς ψυχικὰς συγκινήσεις, τὰ ὅποια διερμηνεύει τόσον εὐχερῶς καὶ φυσικὰ ἡ δημοτικὴ ἡμῶν γλῶσσα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ αὐθαιρέτως ὑπὸ οἰουδήποτε μαλλιαροῦ προχειρολογουμένη ἀκαλαίσθητος καὶ πλειστάκις ἀκατάληπτος χυδαιολογία! ...

Διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ μεταστάντος ἐκ μέσου ἡμῶν περιφανοῦς ἐπιστήμονος θά μείνῃ σεβαστὸν καὶ τιμημένον παραπλεύρως τοῦ ἀθανάτου Κοραῆ, ὅστις εὐθὺς ἀπὸ τὸν ὄρθρον τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας ὑπέδειξεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν γένος τὴν μόνην ὀρθὴν καὶ λογικὴν γλῶσσαν, ἣν ἔδει νάσπασθῇ.

Ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις ἐξέδωκε πλείστα περισπούδαστα γλωσσολογικὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν ἀναγράφω τὰ κυριώτερα, οἷον :

«*Εἰσαγωγή εἰς τὴν νεοελληνικὴν γραμματικὴν*» (γερμανιστὶ 1892). «*Ἀκαδημικὰ ἀναγνώσματα*» (1902—1904 τ. 2, β' ἔκδ. 1924—1931), «*Μεσαιωνικὴ καὶ Νέα Ἑλληνικὰ*» (1906—1907 τ. 2), «*Σύντομος ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης*» (1915), «*Γονικὴ γλωσσικὴ*» (1915—1916), «*Ἀναγνώσματα περὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς συγκριτικῆς γλωσσικῆς*, (κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ τοῦ ἔργου τοῦ Whitney, Ἰθάκη, βιβλιοθήκη Μαρασλή, 1898), «*Τὸ πρόβλημα τῆς νεωτέρας γραφομένης Ἑλληνικῆς*» (τοῦ Krumbacher) καὶ ἀπάντησις εἰς αὐτὸν» (1905) κλπ.

ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Ἐπὶ τοῦ τυπογραφείου Τσινίκα ἐξεδόθη εἰς αὐτοτελὲς τεῦχος ἡ περὶ Μουσείου Τρικούπη ἐργασία τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν κ. Ν. Π. Ἀποστολοπούλου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος συμπληρώματος τῆς πρό τινων ἐτῶν ἐκ τοῦ λεξικοῦ τοῦ «Πυρσοῦ» γενομένης ἀνατυπώσεως τῶν ἐν τῷ λεξικῷ γραφέντων «περὶ οἰκογενείας Τρικούπη», εἰς ἃ συγκαταλέγεται ἡ περὶ Σπυριδωνος Τρικούπη ἀρτία μελέτη τοῦ Καθηγητοῦ κ. Κουγέα, ὡς καὶ ἡ περὶ Χαριλάου Τρικούπη μελέτη διὰ τῆς ὁποίας ὁ γλαφυρὸς κάλαμος τοῦ Δημητρίου Κακλαμάνου ἐπέτυχεν νά δώσῃ μὲ πληρότητα ὅσον καὶ κλασικὴν συντομίαν τὸν βίον, τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ Χαριλάου Τρικούπη.

Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΤΖΙΑΚΗ

Τὰ ταραχώδη κοινωνικά γεγονότα — ὅπως εἶναι οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἐπαναστάσεις — ἔχουν σχεδὸν ταυτόχρονον τὴν ἐπίδρασιν τῶν εἰς τὰς τέχνας τῶν λαῶν, τὰς τέχνας τὰς ἐφηρμοσμένας καὶ τὰς τέχνας τὰς καλὰς

Ἡ ταχύτης, μεθ' ἧς κατὰ κανόνα τὰ γεγονότα ταῦτα ἐξελισσον-

ται, δίδει τὴν ἐντύπωσιν ἀμαξοστοιχίας ποῦ τρέχει συνεχῶς πλήρης ἐπιβατῶν ἐνόπλων, καὶ χωρὶς νά ἔχη αὕτη σταθμοὺς, ὑφίσταται συνεχῆ αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβαινόντων. Καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας ἐκείνων ποῦ πηδοῦν ἐπ' αὐτῆς μὲ πρόθεσιν νά εὔρεθον εἰς στενὴν ψυχικὴν ἐπαφὴν μὲ τοὺς φέροντας τὰ ὄπλα.

Συμβολίζει τὸν ἔθνικὸν ὄργανισμὸν αὐτῆ ἡ ἀμαξοστοιχία ποῦ τρέχει. Ἐκινήθη ἀπὸ πολεμιστὰς ἢ ἀπὸ ἐπαναστάτας. Πλὴν τρέχουσα ἐδέχθη σπεύσαντας νά ἀνέλθουν ἐπ' αὐτῆς, ζωγράφους, ποιητὰς, λογοτέχνας καὶ ἕνα ἄλλο πλῆθος διανοουμένων καὶ τεχνιτῶν, ἐπιθυμούντων νά μεταβάλουν εἰς προϊόντα τῆς τέχνης τῶν,

τὰς σκέψεις καὶ τοὺς παλμοὺς ἐκείνων, ποῦ πολεμοῦν.

Ὁ ἄμαχος ἀλλὰ καὶ σκεπτόμενος πληθυσμὸς παρακολουθεῖ νοερῶς τὸν μαχόμενον.

Εἰς ὄλων τῶν λαῶν τὰς γονίμους περιόδους τὸ φαινόμενον τοῦτο ὑπῆρξεν κανὼν.

Βάσει αὐτοῦ τοῦ κανόνος ὁ χειμὼν τοῦ 1940 καὶ 1941, χειμῶν πολεμικῆς δράσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐπαρκῶς ἔδειξεν πόσον ὄλων τῶν εἰδιωτικῶν καὶ ὄλων τῶν βαθμίδων οἱ τεχνίται ἠθέλησαν νά συντονίσουν τὴν τέχνην τῶν μὲ τὴν ἀπήχισιν ποῦ εἶχεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, κάθε ἀνεμος προερχόμενος ἀπὸ τὸ μέτωπον καὶ μεταφέρων πρὸς τὰ ἐδῶ ἐκδηλώσεις τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας τῶν πολεμιστῶν.

Οἱ τεχνίται μετεβλήθησαν εἰς ἀντιγραφεῖς τῶν ἐκδηλώσεων τούτων.

Εὐθὺς δὲ ἐξ ἀρχῆς μὴ ἀπὸ τὰς κυριώτερας ἐκδηλώσεις, ἦτο ἡ ἀγάπη τοῦ Ἑλλήνος πολεμιστοῦ πρὸς τὴν Θεομήτορα.

Ἐθνολόγοι μελετήσαντες τὴν καταγωγὴν τῶν Ἑλλήνων, τονίζουν ὅτι μόλις οἱ Ἕλληνες ἔγιναν Χριστιανοί, σχεδὸν ἀμέσως τὴν Παναγίαν ἐξεχώρισαν καὶ ἠγάπησαν περισσότερο ἀπὸ ἄλλας Μορφὰς τοῦ Χρι-

στιανικοῦ Πανθέου. Τούς ἐφάνη ὡς Προστιάτι συνεχίζουσα τὴν παροχήν τῶν ἀγαθῶν ποῦ ἐπίστευον ὅτι τοὺς παρεῖχεν ἄλλοτε ἡ Γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ, καὶ ἡ νέα θρησκεία ἐγέννησεν ἐλπίδας ἐξ ἴσου προσφιλεῖς ὅσον ἦσαν ἐκεῖναι πρὸς ἡλικυὸν προηγουμένως τὰς ἑλληνικὰς καρδίας πρὸς τὸν Ὀλυμπον καὶ πρὸς τὴν Κόρην τοῦ Νεφεληγερέτου.

Πλὴν ὅπως ἐν τῷ συνόλω τῆς ἡ νέας θρησκείας, δὲν εἶχεν τὴν αὐστηρότητα τῆς παλαιᾶς, ἡ Παρθένος τῆς Ναζαρέτ — ἡ ἄνευ κράνους καὶ ἀσπίδος — ἡ ὠραία ἀλλὰ καὶ ταπεινὴ, ἐθεωρήθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὡς θεῖα Δύναμις, ποῦ δὲν ἰλιγγιᾶς ὄτον τὴν πλησιάζεις, οὔτε σφιγγοκρατεῖ κανένα δόρυ διὰ νὰ σοῦ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι διέπει καμίαν ἐξουσίαν κοσμικὴν.

Ἡ Παρθένος τῆς νέας θρησκείας ἦτο πάντοτε ἀοπλος. Ἡ μάλλον ἀπὸ τὴν ὀπλοθήκην τοῦ θεοῦ Βρέφους, τὸ ὁποῖον ἔφερεν ἐπὶ τῆς Γῆς, παρέλαβεν καὶ Αὐτὴ (ὀπλὰ ἀφθαρτα) τὴν Γλυκύτητα καὶ τὴν Καλωσύνην.

Μὲ αὐτὰ τὰ ὀπλὰ ἤρξατο καὶ ἐσυνέχισεν τὸν ἀγῶνα τοῦ ὁ μαχητικὸς Ναζωραῖος. Ὀπλὰ ἱκανὰ νὰ κατακτοῖν καρδίας καὶ νὰ μεταδίδουν δύναμιν εἰς τὰς ψυχὰς.

Κατ' ἐξοχὴν ἀποκρυστάλλωσις τῶν ὑψηλῶν νοημάτων τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας ἡ Παναγία, ἡ Μήτηρ τοῦ Θεανθρώπου.

Ὁ Θεάνθρωπος κάποτε ἐθύμωσεν καὶ μὲ φραγγέλιον ἀπέβαλεν ἀπὸ τὸ προαύλιον τοῦ Ναοῦ, προστύχους μεταπράτας καὶ κολουβιστάς.

Ἡ Παναγία οὔτε ἀπαξ κἄν δὲν ἐθύμωσεν. Καὶ αὐτὴ ἡ Καλωσύνη τῆς, δίδει πρὸς τοὺς πιστοὺς τὸ θάρρος νὰ τὴν ἐπικαλοῦνται πῶς συχνά.

Μὲ τὴν κεκτημένην αὐτὴν συνήθειαν, οἱ Ἕλληνες, τὴν ἠθέλησαν πολὺ κοντὰ τοὺς κατὰ τὸν περασμένον χειμῶνα.

Τὴν διέκρινε καθαρὰ ὁ πολεμιστὴς μέσα στὸ χιόνι καὶ στὸ σκοτάδι, ὅταν ἴσως ὀλομόναχος, ἔστεκε φρουρὸς στὸ ἕνα ἢ στὸ ἄλλο σημεῖον τοῦ Μετώπου. Ἡσθάνθη κρῖο καὶ τὴν ἐπεκαλέσθη, καὶ ἐπίστευσε ὅτι αὐτὴν ἐπικαλεσθεῖς, ἐθερμάνθη κἄπως.

Τὴν ἐθεώρησαν ὑπάρχουσαν δίπλα τοῦ ὁ πολίτης, κατὰ τὰ σκοτεινὰ βράδια, τῶν σειρήνων καὶ τῶν ἐπιδρομῶν. Τὸ σπῖτι τοῦ ἔτριζεν ἀπὸ βλήματα ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων, τὰ παιδιὰ τοῦ ἔτρεμον ἀπὸ φόβον, καὶ ἐκεῖνος ἕνα εἶχε κατ' ἐκείνην τὴν τραγικὴν ὥρα νὰ τοὺς πῆ: «Παιδιὰ μὴ φοβᾶστε εἶναι μαζί μας ἡ Παναγία.»

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπου μοιραῖως αἱ στέγαι διερηγνύοντο, ἡ οἰκογένεια πρὶν τραπῆ εἰς φυγὴν ἐπρολάμβανε νὰ παραλάβῃ μεθ' ἐαυτῆς τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἀκριβῶς ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν καταστραφέντων Ψαρῶν—κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821—εἰσηλθόντες εἰς τὰς λέμβους τῆς τραγικῆς φυγῆς κρατοῦντες τὰς ἱεράς τῶν εἰκόνας.

Πλὴν αὐτὴν τὴν Παναγίαν πρὸς ἣν προσφάτως μετὰ φανατισμοῦ ἐξεδηλώθη ἡ πίστις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὴν παρέλαβεν ἀραγε μὲ τὴν ἴδιαν ἀφοσίωσιν ἡ τέχνη τῶν ἡμερῶν μας, διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ εἰκόνημα ἀντάξιον τῆς παρηγορίας ποῦ ἔδωσεν Αὐτὴ ἀφειδῶς ἐπὶ ἕναν τραγικὸν χειμῶνα:

Εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δύναται τις νὰ ἀπαντήσῃ μὲ πολλὰς ἀμφιβολίας.

Ἐξωδίκως ἀναφέρομεν ὅτι ὁ κ. Ἀλέξανδρος Φιλαθελεφεύς, ὁ ἐξαιρετός Ἕλληνας, ὁ οὐδέποτε παραλείψας νὰ παρακολουθήσῃ οἰανδὴ-

ποτε ἀπίκαιρον ψυχικὴν τῆς κοινωνίας διάθεσιν, ἐζωγράφισεν πρὸ μηνῶν μίαν μικροῦ σχήματος Παναγίαν τῆς Τήνου, πλήρη εὐγενῶν γραμμῶν καὶ ὠραίων χρωματισμῶν.

Ἐπίσης εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀπείρους ἐκδόσεις τῶν ἐπιστολικῶν δεληταρίων τοῦ μετώπου, εἶναι μία μπλε κάρτ - ποστάλ, μὲ ἀπεριγράπτως ἐπιτυχῆ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας.

Ἀλλὰ ἡ πίστις (εἰς περιστάσεις ὡς αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος) προτιμᾷ τὸ μετάλλιον, καὶ συνεπῶς ἡ χαρακτηριστικὴ ἔχει στάδιον νὰ δώσῃ διαφόρων μεγεθῶν ἀναγλύφους εἰκόνας, καὶ κυρίως μικρὰς, συντονισμένας πρὸς τὸ πανάρχαιον καὶ προχριστιανικὸν ἔθιμον τοῦ φυλακτοῦ,

Καθ' ὅλους τοὺς παρελθόντας μῆνας οἱ χαρακταὶ κατέβαλον σχετικὰς προσπάθειας, καὶ ἀπὸ διαφόρων τύπων μετάλλια τῆς Παναγίας, ἐγέννησαν αἱ προθήκαι τῶν τριῶν τεσσάρων ὁδῶν τῆς πρωτεύουσας αἱ ὁποῖαι (ὡς ἐκ τῆς κεντρικῆς θέσεώς των) δίδουν τὸ μέτρον τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως καθὲς ἔθνους τὸν βλέπετε ὑπάρχοντα εἰς τὰς προθήκας τῶν ἐπισήμων ὁδῶν τῆς πρωτεύουσας του.

Τὶ ἦτο ὁ «μεγάλος δρόμος» — δηλαδὴ ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ — κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου:

Ἦτο ἕνα εἶδος βαρομέτρου τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἔτη ἐδείκνυεν τριῶν εἰδῶν δυσαρέστους ἐλλείψεις:

Πρῶτον, ἐμπόρους ἐστερημένους πάσης καλαισθησίας καὶ κομίζονται ἐξωθεν τὰ πλέον ἀκαλαίσθητα τῶν ἀντικειμένων.

Δεύτερον, ἐμπόρους ἀγνοοῦντας τὸ ἐθνικὸν «ἐγὼ», καὶ μὴ στρεφόμενους πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν διὰ νὰ φέρουν ἐντὸς τοῦ κρατικοῦ κέντρου τὰ πολλάκις ἄριστα ἔργα τῆς ἐθνικῆς βιοτεχνίας.

Τρίτον, κατανάλωσιν ἀμαθῆ, ἀνίκανον νὰ ἐκβιάσῃ μίαν ἐπὶ τὸ καλύτερον κατεύθυνσιν τοῦ ἐμπορίου.

Ἀπὸ τὴν δυσάρεστον ἐκείνην κατάστασιν ἕνας ἄνθρωπος ἐπέπρωτο νὰ ἀποσπάσῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἦτο ὁ Βαυαρὸς Ροδόλφος Μάϊφарт ποῦ ἠνοιξεν κατάστημα εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.

Ἀρχικῶς τὸν εἶχεν μετακαλέσει ἀνταῖθα ὁ Βασιλεὺς Ὁθων διὰ νὰ διδάξῃ τὴν βιβλιοδετικὴν, ἣν καὶ ἐδίδαξεν.

Ἀλλὰ ἡ ὑπηρεσία ποῦ προσέφερεν ἦτο τὸ κατάστημά του. Κομποτεχνήματα τῶν Σεβρῶν, τῶν Παρισίων, τῆς Βενετίας, τῆς Δρέσδης, τῆς Βιέννης, συνεκεντροῦντο εἰς τὴν προθήκην του. Καὶ ὑπῆρξεν ἡ προθήκη τοῦ Μάϊφарт, ἐπωφελεῖς διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Ἡ κατανάλωσις ἤρχισεν νὰ ἀποκτᾷ τὸ αἶσθημα τοῦ καλοῦ, καὶ (ὑπερσπουδαιότερον) ὁ Ἕλληνας τεχνίτης ἤρχισεν νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ πρότυπα τοῦ ἀνωτέρου πολιτισμοῦ. Καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ τὰ ἀντιγράψῃ.

Ὁδηγητὴς λοιπὸν πρὸς τὴν ἑκτασιν τοῦ ὠραίου καὶ τοῦ καλοῦ, ἀνεδείχθη διὰ τοὺς Ἕλληνας, ὁ μακαρίτης αὐτὸς Βαυαρὸς μεταπράτης. Ἦτο ἡ τὸ λάθος του:

Ἐνῶ ἐβλεπεν τὸν Ὁθωνα προστατεύοντα τοὺς χρυσοκεντητάς δὲν ἐσκέφθη ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐπρόσεξεν καὶ ἐπροστάτευεν τὴν ὀπαρξιν αὐτῆς τῆς λαϊκῆς τέχνης, διότι ὁ χρυσοκεντητὴς τοῦ ἦτο ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τοῦ «ἑλληνοράπτου» τοῦ κατασκευάζοντος τὰς ἐθνικὰς βασιλικὰς στολάς. Ἀλλὰ ὁ Μάϊφарт, λαμβάνων ἐκ τούτου ἀφορμὴν, θά

ήδύνατο νά αναζητήσει άλλας τέχνας λαϊκάς, καί νά επιτύχη όπως εὐρίσκονται εἰς τὴν προθήκην του, πλησίον τῶν κομψοτεχνημάτων τῆς Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης, κομψοτεχνήματα ἀπὸ τοὺς Καλαρρύτας ἢ ἀπὸ τὴν Κύπρον, ἀπὸ τὴν Κρήτην, ἀπὸ τὴν Στεμνίτσαν, ἀπὸ τὴν Καλλιπολιν, ἀπὸ τὸν Τύρναβον.

Ἄλλα δὲν ἦτο δυνατόν νά γίνουν ὅλα ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπον εἰς ἐποχὴν μάλιστα ποὺ ἡ κοινωνία ἦτο πτωχή.

Ἄς σεβόμεθα τὴν μνήμην του διότι αὐτὸς ἐδίδαξεν τὴν ἔννοιαν τῆς βιτρίνας καὶ ἄς δοῦμε κατὰ πόσον αἱ κεντρικαὶ προθήκαι τῶν Ἀθηνῶν, ἔδωσαν ἐφέτος καλὰ δείγματα τῆς ἐλληνικῆς χαρακτικῆς.

Παναγίαις ἀφθονες ἐπὶ διαφόρων μετάλλων καὶ διαφόρων μεγεθῶν, ἔργα χαρακτῶν διαφόρων, ἐπλημύρισαν εἰς τὰς βιτρίνας διὰ νά ἀμαυρώσουν τὴν φήμην τῆς ἐλληνικῆς χαρακτικῆς. Ἔργα ἀκαλαισθήτου προχειρολογίας, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς ἀπὸ εὐλάβειαν ἠγοράζοντο, διὰ νά γεμίση ὅλη ἡ Ἑλλάς ἀπὸ ἀκαλαισθητὰ ἀναμνηστικὰ μιᾶς ἐποχῆς ἀξίας καλητέρας τύχης.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐάν ἅπαντα τὰ μέταλλα αὐτὰ ἀπεσύροντο ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν, διὰ νά μὴν ἀπομείνουν Παναγίαις κακότεννοι, ὡς ἀναμνήσεις τῶν ἡμερῶν καθ' ἃς ὁ ἐλληνικὸς λαὸς παρὰ ποτὲ ἐπίστευσεν εἰς τὴν Παναγίαν.

Ἄς μείνη μόνον ἡ «Παναγία» τοῦ Τζιόκη — ποὺ δὲν ἐκυκλοφόρησεν πολὺ — ἀλλὰ ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὴν ἐπιτυχίαν τόσοσιν δυνατῆν, ὥστε ἂν αὐτὴ ἀπομείνῃ καὶ μόνον, οἱ μεταγενέστεροι θὰ λέγουν ὅτι αὐτὸ τὸ συμπαθὲς ἀνάγλυφον συμβολίζει τὴν θρησκευτικὴν πίστιν τοῦ 1940 καὶ 1941. Διότι ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι κακαὶ ἀποδόσεις τῆς πίστεως.

Ἡ Παναγία τοῦ Τζιόκη — ἀργυροῦν ἀνάγλυφον διαμέτρου 4 1/2 πόντων — ἔχει μίαν ἁρμονίαν ἐκτελέσεως, καὶ ἄκραν προσοχὴν εἰς τὰς λεπτομερείας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Αἱ πτυχαὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς παρθένου δεικνύουν πόσον πεπειραμένος εἶναι ὁ ἐκτελεστής. Καὶ ἐνῶ εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τῆς ἀποδίδεται μία σταθερὰ ἐκφρασις σεμνότητος, καὶ κυρίως ἡρεμίας (ὥστε νά νομίζῃ κανεὶς ὅτι ἡ Παρθένος κρατεῖ τὸ βρέφος μετ' ἡσυχον τὴν συνείδησιν ὅτι ἐξετέλεσεν τὸν θεῖον προωρισμὸν τῆς) δὲν ὑπάρχει καμιά ἀνησυχία εἰς τὴν ὄψιν τῆς. Ἡ ἐκφρασις τῆς εἶναι πλήρης, ἠθικῆς ἰκανοποιήσεως διότι ἐξετέλεσεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἄπ' ἐναντίας τὸ βρέφος ἀνήσυχον προσπαθεῖ νά ἀποσιτισθῇ ἀπὸ τὴν μητρικὴν ἀγκάλην. Νομίζει κανεὶς ὅτι βιάζεται νά πτερουγίσῃ πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς ὀρίζοντας τοῦ ἀστερισμοῦ του.

Ἡ Κρήτη — ἡ κοιτίς τόσοσιν καὶ τόσοσιν τεχνῶν — ἡ Κρήτη ποὺ ὁ λαὸς τῆς ἔχει τόσοσιν κλίσιν πρὸς τὰς καλὰς τέχνας, εἶναι πατρίς τοῦ Γεωργίου Τζιόκη τοῦ καλλιτέχνου αὐτῆς τῆς Παναγίας.

Γεννηθεὶς εἰς τὴν Κοινότητα Ἀρχιστρατήγου τοῦ Σελίνου, ἦλθεν τὸ 1912 ἐδῶ καὶ εἰσηλθεν ὡς μαθητευόμενος εἰς τὸ χρυσοχοεῖον,

Ἄλλα τὴν χαρακτηριστικὴν τὴν ὁποῖαν σήμερον μετέρχεται τὴν ἐσπούδασεν μόνος καὶ ὁ αὐτοδίδακτος καλλιτέχνης διευθύνει σήμερον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θησέως 3 ἐργαστήριον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κυρίως ἐξέρχονται ἔργα χαρακτικῆς καὶ σμαλτοκατεργασίας.

Εἰς τὴν κατεργασίαν τοῦ σμάλτου ἔχει ἐπίδοσιν ἐξαιρετικὴν. Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ πολέμου πρὸ ἐτῶν τοῦ παρήγγειλεν τὸ σῆμα τῶν δι-

πλωματούχων, καὶ ὁ τεχνίτης ἐπέτυχεν ἄριστον συνδυασμὸν τοῦ σμάλτου μετὰ τοῦ ἐπιχρύσου μετάλου. Ἐκτακτὸν δὲ ἐν τῇ ἀπλότητι του εἶναι τὸ ὀρειχάλκινον μέταλλον τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων τοῦ 1939. Ἄλλα δὲν πρόκειται ἐδῶ νά καταγραφῶν ἕνα πρὸς ἕνα τὰ ἔργα του. Πρόκειται ἀπλῶς νά ἐπαναλάβωμεν τὸ λεχθὲν ἀνωτέρω ὅτι μίᾳ πίστις λαοῦ ὀλοκλήρου πρὸς τὴν Θεομήτορα εἶχεν ὡς ἀντανάκλασιν ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ τὴν «Παναγίαν τοῦ Τζιόκη». Καὶ ὅταν εἰς τὸ μέλλον ἐξιστορηθῶν αἱ περιπέτειαι τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας κατὰ τὸ 1940 καὶ 1941, ὡς ἄφωνον μοτίβο εἰς τὸ ἐξώφυλλον μιᾶς τοιαύτης κοινωνικῆς ἱστορίας, θὰ ἀξίζη νά τοποθετηθῇ ἡ Παναγία τοῦ Τζιόκη.

Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἔΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΟΣ «ΑΚΡΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΚΡΑ ΑΔΙΚΙΑ»

(Summum Jus Summa in iuria)

Ἰ. ΜΠΟΥΡΝΙΑ Δικηγόρου

Μὲ τὴν πρώτη ματιὰ ποὺ θὰ ρίξῃ ὁ ἀναγνώστης στὴν ἀνωτέρω, μελέτην μᾶλλον ἢ σύγγραφην, τοῦ κ. Α. Μπουρνιά, ἐννοεῖ ὅτι ὁ δημιουργὸς τῆς — νέος καὶ ἄριστος ἐπιστήμων — «ἐδοῦλεψε» καλὰ τὸ θέμα του καὶ εἶναι τὸ θέμα αὐτό, διὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐπιστήμην του, πάντοτε ζωντανὸν καὶ νέον, παρὰ τὴν παλαιότητα τῆς καταγωγῆς του. Πρόκειται περὶ τῆς αἰωνίας συγκρούσεως καὶ ἀντιθέσεως τῶν κανόνων τοῦ θεοῦ δικαίου (ποὺ δὲν συμβαδίζουν συχνὰ μετὰ τὰς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις) πρὸς τὴν φωνὴν τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἀπαιτοῦσε ἄλλοτε καὶ ἀπαιτεῖ καὶ τώρα, τὸ δίκαιον, ὡς ἐφαρμογή, νά μὴν παρουσιάζεται μόνον ἀλλὰ καὶ νά εἶναι λογικὸν καὶ ὀρθόν καὶ ἡ προσαρμογὴ του αὐτῆ θὰ εἶχε τότε μόνον ἐπιτυχίαν, ὅταν συχνότερα κατεφεύγαμε εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ ἀπομακρυνόμεθα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, νομικῶν σχολαστικισμῶν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, ὅσον καὶ ἂν ἀπεδείχθη ἀπαραίτητο, μόνον τότε, θὰ ἦτο ἐφαρμοστὴ, ὅταν προσεδίδετο νομικὸν κύρος καὶ ἀνεγνωρίζετο μᾶλλον ὡς νομικὴ ἀρχὴ παρὰ ὡς ἠθικὸν πρόσταγμα ὁ κανὼν «Summum jus Summa in iuria».

Πρὸς τὴν πλευρὰν ἀκριβῶς αὐτὴν ἀποκλίνει ὁ κ. Α. Μπουρνιάς, καὶ ὑποστηρίζει καὶ θεμελιοῖ καὶ διακηρύττει τὰς ἀπόψεις του μετὰ λογικὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα δικαιώνουν τὴν γνώμην ὅτι πρέπει «Νομικὸν ἔνδυμα» νά δοθῇ εἰς τὸν κανόνα «Summum jus Summa in iuria».

Δ. Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

ΤΡΙΑ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Είναι λίαν παρήγορον ότι, παρ' ὅλας τὰς ἀντιξόους περιστάσεις καὶ τὰς τελευταίας ἐθνικὰς συμφορὰς, δὲν ἐσταμάτησεν ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι, τοῦναντίον μάλιστα κατὰ τὴν πολεμικὴν ἐξάμηνον περίοδον ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ μεταιωρίσθη εἰς ἰδεώδη ὕψη, θὰ εἶνομεν δὲ ἀληθῆ ἀναγέννησιν τῆς ἑλλην. τέχνης καὶ θὰ παρήγοντο ὑπέροχα φιλολογικὰ ἔργα ἀντάξια τῆς προγονικῆς εὐκλείας, ἐὰν δὲν ἐπῆρχετο, κακῆ Μοίρᾳ, ἡ πανολεθρία τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ ἑλλην. γένους ὑπὸ τῶν κολοσσιαίων δυνάμεων τοῦ Ἄξονος.

Καὶ τὸ ἔτι εὐχάριστον γεγονός ἐστὶν ὅτι εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην κίνησιν δὲν ὑστέρησε πᾶσι καὶ τὸ ὡραῖον φύλον, ἀλλὰ παραλλήλως πρὸς τὸ ἀνδρικὸν ἐδημιούργησεν ἔργα τιμῶντα τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἑλλην. τέχνην.

Ὁ χῶρος δυστυχῶς, ὃν τόσον πάντοτε γενναιοφρόνως μοι παρέχουν οἱ «Νεοὶ Δρόμοι», δὲν μου ἐπιτρέπει νὰ περιλάβω μέγα μέρος τοῦ πνευματικοῦ τοῦτου ἀμνητοῦ, θὰ περιορισθῶ λοιπὸν εἰς τρία σπουδαῖα δημοσιεύματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι χαρακτῆρα μᾶλλον «Λευκώματων», ἕνεκα τῆς καλλιτεχνικωτάτης αὐτῶν ἐμφανίσεως. Τοῦτων τὰ δύο ὀφείλονται εἰς συγγραφεῖς ἑλληνίδας, γνωστοτάτας ἤδη ἀνά τὸ Πανελλήνιον καὶ ἐν μέρει καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Τὸ πρῶτον τούτων εἶνε αἱ «Ἑλληνικὲς Φορσιᾶς» τῆς Κυρίας Ἀθηνᾶς Ταρσοῦλης, τῆς τόσον συμπαθοῦς καλλιτέχνιδος, συγγραφέως καὶ ποιητρίας, ἡ ὁποία ὀλόκληρον τὸν βίον αὐτῆς ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῶν ἑλληνικῶν τοπειῶν, ἰδίως δὲ τῶν κάστρων καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐνδυμασιῶν. Τὸ παρὸν Λεύκωμα, ὀγκωδέστατον καὶ ἐξόχως κομψὸν καὶ πλούσιον, ἀποτελεῖ ἐν ἀληθῆς ἐθνικὸν κεφάλαιον, διότι περιλαμβάνει φορεσιαὶς τῆς Ρούμελης, τῆς Ἀττικῆς, τῆς Εὐβοίας, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Θράκης, Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας, ὡς πρώτη σειρά τῆς συνολικῆς εἰς αὐτὸν τὸν κλάθον τῆς ἐθνικῆς τῆς ἐργασίας. Ἡ δευτέρα σειρά, ἐὰν θέλῃ ὁ Θεός, ὡς γράφει ἡ ἴδια συγγραφεὺς εἰς τὸν γλαφυρῶτατον πρόλογόν της, θὰκολουθήσῃ ἀργότερον διὰ νὰ περιλάβῃ τὰς φορεσιαὶς τῆς Πελοποννήσου, τῶν Ἰονίων νήσων, τῆς Κρήτης καὶ τοῦ Αἰγαίου.

Ἡ Κυρία Ταρσοῦλη ἐκτὸς τῆς ἀπ' αὐτῶν τῶν πρωτοτύπων εἰς τὰ χωριά καὶ τὰς κωμοπόλεις τῆς Ἑλλάδος ἀπεικονήσεις των, ἐχρησιμοποίησε καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν πηγὴν, ὡς τὰ Μουσεῖα τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τὸ Ἐθνολογικόν τὸ τῶν Κοσμητικῶν Τεχνῶν καὶ τὸ Μπενάκειον, ἐπίσης δὲ τὰ ἱστορικὰ συγγράμματα τοῦ Καμπούρογλου, τοῦ Λάμπρου Μηλιαράκη, Καλλιρρόης Παρρῆν καὶ τὴν «Ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τουρκοκρατίας» τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς μου. Ἐκ πάντων τούτων κατανοεῖ τις ὅτι οὐχὶ μόνον καλλιτεχνικὴ, ἀλλὰ καὶ τελείως ἐπιστημονικὴ ὀπῆρ' ἐν ἡ ἐργασία τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς Ἑλληνίδος, ἢ τις διὰ τοῦ Λευκώματός της τούτου προσφέρει μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Πατρίδα μας.

Δεύτερον Λεύκωμα ἐπίσης σπουδαῖον καὶ καλλιπρεπέστατον εἶναι ἡ «Σκῦρος» τῆς Κυρίας Νίκης Λεων. Πέρδικα, ἴαν ὀγκῶδες περιλαμβάνον κείμενα καὶ εἰκόνας εἰς 312 σελίδας, εἰς 4ον σχῆμα, ἐπὶ πολυτελεστάτου χάρτου. Καὶ μόνον ἐὰν ἀπλῶς ἀποβλέψῃ τις, χωρὶς καὶ νὰ το φυλλομετρήσῃ, εἰς τὴν ὀγ-

κῶδη ἐμφάνισιν τοῦ πρώτου τούτου τόμου — διότι θὰ ἐπακολουθῆσῃ καὶ δεύτερος! — δὲν θὰ πιστεύσῃ ὅτι γυναικεῖον πνεῦμα καὶ γυναικεῖα χεῖρ ἐφιλοτέχνησαν τοιοῦτον κυκλώπειον ἔργον. Ἄλλ' ἡ ἔκπληξις τοῦ ἀναγνώστου εἶνε ἔτι μεγαλητέρα, ὅταν τὸ ἀνοίξῃ καὶ το φυλλομετρήσῃ, διότι τὸ περιεχόμενον του εἶνε πλουσιώτατον, περιλαμβάνον πᾶν ὅτι διακρίνει τὸ μοναδικὸν αὐτό νησί ὑπὸ ἔποψιν ζωγραφικῆν, ποιητικῆν, γλυπτικῆν, λαογραφικῆν καὶ ἐν γένει ἐθνικῆν, δύναται δὲ νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰς μνημειώδεις ἐκδόσεις τῶν Ἰονίων νήσων ὑπὸ τοῦ ἑλληνολάτρου Ἀρχιδουκὸς Σαλβατώρ, ἰδίως τὴν «Ζάκυνθον» καὶ τὴν «Ἰθάκην» του. Ἦτο δὲ οὐχὶ μικρὸν τόλμημα νὰ ἐπιχειρήσῃ ἡ Κυρία Πέρδικα τοιοῦτον γιγάντειον ἔργον διὰ τὴν Σκῦρον, τὴν ὁποῖαν ἀπαικόνισαν καὶ περιέγραψαν λαογραφικῶς ἐπίσης τόσοι ἐξέχοντες συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχναί, ἐν οἷς πρωτίστην θέσιν κατέχει ἡ ὑπέροχος τῆς Λαογραφίας ἐν Ἑλλάδι πρωτοπόρος καὶ ἀριστοτέχνης Κυρία Ἀγγελικὴ Πλ. Χατζημιχάλη, τὸ γένος Κολυβᾶ. Εἶχε δὲ τὴν τύχην ἡ μᾶλλον ἔκαμε τὴν ἐπιτυχεστέραν ἐκλογὴν ἡ Κα Πέρδικα εἰς τὸ ζήτημα τῆς καλλιτεχνικῆς συνεργασίας διὰ τὸ θαυμάσιον Λεύκωμά της, διότι εὑρεν εἰς τὴν Δίδα Μαρίαν Καλλάρη, τὴν πλέον κατάλληλον ζωγράφον διὰ νὰνταποδώσῃ μὲ γραμμὰς καὶ σχήματα, ἐξαιρετικῶς λιτὰ καὶ γραφικὰ, ὡς ἀρμόζουσι εἰς τὴν Σκῦρον, ὅσα ἑκαίνη περιγράφει διὰ τοῦ γλαφυροῦ καὶ ἀπερίττου ὕφους της εἰς τὰς καλοτυπωμένας σελίδας τοῦ συγγράμματός της. Εἰς συμπλήρωσιν δὲ τῆς καλλιτεχνικῆς ταύτης συνεργασίας ἔρχονται καὶ κάτι ὡραιότατα ὑδατογραφία τῆς Κας Ταρσοῦλης καὶ τρεῖς χρωμοτυπία ἐλαιογραφιῶν τοῦ λαμπροῦ καλλιτέχνου κ. Πέσκα, ὁ ὁποῖος εἶνε σχεδὸν τόσον Σκυριανὸς ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Σκύρου, ἂν καὶ ἐγεννήθη εἰς ὑπερβορείους χώρας! ..

Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὸ τρίτον σύγχρονον Λεύκωμα, μὲ θέμα τὰς φυσικὰς καλλοῦν καὶ τὰ Μνημεία τῆς Ἑλλάδος, ὀφειλόμενον εἰς τὸν θαυματουργὸν φωτογραφικὸν φοκὸν τοῦ κ. Ἀντωνίου Οἰκονομίδου, τοῦ ὁποῦ τοῦ διεθνῆς κοινὸν ἀπεθαύμασεν ἤδη πλείστας φωτογραφίας ἑλληνικῶν τοπειῶν καὶ μάλιστα τὸ πρὸ ἑτῶν μεγαλοπρεπὲς του «Λεύκωμα» ὑπὸ τὸν τίτλον «La Grèce Imitieuse».

Ἄλλὰ τὸ τελευταῖον μεγαλειώδες «Λεύκωμά» του, τὸ ὁποῖον ἐκκολάπτει κατ' αὐτὰς ἀπὸ τὰς πιστήρια τῆς ἀπαραμίλλου «ΕΛΚΑΣ», ὑπερβαίνει πᾶν ὅτι ὅμοιον εἰς αὐτὸ τὸ εἶδος συντελέσθη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶνε ἐν μεγαλοῦργημα φωτογραφικῆς τέχνης, ὅταν δὲ μεθαύριον ἐπὶ πνέλθῃ πάλιν ὁ Πολιτισμὸς εἰς τὸν κόσμον καὶ συνέλθῃ ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον βαρβαρότητα, ἢ τις τὴν λυμάνεται ἀπὸ διετίας, τότε τὸ Λεύκωμα αὐτὸ θὰ πετάξῃ πρὸς ὅλας τὰς ἀκτὰς, πρὸς ὅλας τὰς Ἡπείρους καὶ τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς καὶ θὰ τοὺς φέρῃ ζωντανὴν τὴν ἀθάνατον, τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα! ..

ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

Ε Μ Π Ν Ε Υ Σ Ι

Νά εἶχα γιὰ σύντροφόν μου ἐσένα ὃ Μοῦσα
φτερά πηγᾶσου ἀνωτέρᾳ σου σφαῖρας
μέσ' τὰ ἀνθοτόπια τῶν Ἰσκιῶν σου νὰ ζοῦσα
ἢ ἔμπνευσί μου, σὺ, κί' ὃ μωσκοβόλος ὃ ἀγέρας.

ΝΕΜΟΣ ΑΝΕΜΗΣ

ΦΕΡΝΑΝΔΟΣ Γ. ΓΚΙΟΛ

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΤΑ ΤΕΛΗ

Κατέβασεν ο χειμάρρος
 Κατεβασιά μεγάλη
 Κι' όρμητικός έχύθηκε
 Στης λίμνης την άγκάλην.
 Ταράχθηκε ή γαλήνη της
 Και τó νερό θολώνει...
 'Ο χειμάρρος ήσύχασεν,
 'Η όρμή του μαλακώνει.
 Και τοδ' πε ή λίμνη σιγαλά :
 «Έτσι όλα τελειώνουν,
 'Ορμές και πόθοι σβύνουνε
 Κι' οι χειμάρροι ήμερώνουν.»
 'Ορμητική ψυχή και σύ,
 Τόν χειμάρρον ποδ μοιάζεις,
 Της λίμνης τά ήσυχα νερά
 Μπροστά σου δέν κυττάζεις!

Κ. Μ. ΓΕΡΗΝΙΟΣ

Προώρως απέβίωσεν μία έκτάκτου αξίας φυσιογνωμία, Γάλλος έκ πατρός και Κρής έκ Μητρός, ό Φερνάνδος Γκιόλ, διευθυντής τοῦ έργοστασίου της Γαλλοελληνικής 'Εταιρείας έκκρηκτικῶν ὕλων, έγεννήθη έν έτει 1902 εις την έν 'Αμπελοκήποις Ιστορικήν έπαυλιν τοῦ πάππου του, τοῦ έπιφανοῦς πολιτευτοῦ 'Αντωνίου Ρικάκη, ήτις έπαυλις σήμεραν έχει μεταβληθῆ εις 'Ινστιτοῦτον Παστέρ.

'Ο Φερνάνδος Γκιόλ από νεαρῶ: ήλικίας άφοσιώθη εις δύο έπιστήμας, την 'Αρχαιολογίαν και την Βοτανικήν

Αυτόδίδακτος εις άμφοτέρας, τάς έμελέτησεν με πάθος ήφλογοερδόν καταρτίσας βιβλιοθήκην και συλλογάς, χωρίς ποτέ νά θελήσῃ νά έξέλθῃ από την ήρεμίαν τοῦ σπουδαστηρίου του, και νά προβῆ εις δημοσίευσιν μελετῶν

Δύναται τις νά εἴπῃ ότι ό Γκιόλ έκ ψυχικής ανάγκης έπεκοινωνεί με τάς έπιστήμας αὐτάς, και ικανοποιῶν την ψυχικήν ταύτην ανάγκην, δέν ήσθάνετο έπιπροσθέτως τάς φιλοδοξίας, καὶ άγουν πρὸς την δημοσιότητα. Είναι ζήτημα άν καθ' έλλην του την ζωήν έδημοσίευσεν τί, πλην ένός άρθρου, εις τό περιοδικόν «Βουνό» με θέμα την Χλωρίδα της Πάρνηθος, ήν είχαν μελετήσει τελείως.

'Αλλά δέν παρήλθεν άγονος ό βίος του τόν όποιον διήλθεν χρησιμοποιῶν τάς ώρας του εις την 'Εταιρείαν ένθα ήγοάζετο, και εις την έκ 4000 τόμων βιβλιοθήκην του την όποιαν τόσον ήγάπα. 'Εκτός τοῦ καταρτισμοῦ της βιβλιοθήκης αὐτής ό θανάων κατήρτισεν και κατέλειπεν κτήμα πολύτιμον διά την έπιστήμην, την άρτιοτέραν φυτολογικήν συλλογήν της 'Ελλάδος, άποτελουμένην από 2800 τελείως ταξινομημένα ελληνικά φυτά.

Βάσις τῶν επί τοῦ προκειμένου έργασιῶν του ήσαν τά έργα δύο κλασικῶν Γερμανῶν τοῦ παρελθόντος αἵωνο: τοῦ Halacsy και τοῦ Heigl. 'Ο Halacsy υπολογίζει ως άνερχόμενα εις 3500 τά είδη τῶν ελληνικῶν φυτῶν. Και ό Γκιόλ εργαζόμενος εις τό νά καταστήσῃ herbar τό έργον τοῦ Halacsy ειχεν φθάσει εις τό νά ταξινομήσῃ 2800 εις την άτομικήν του συλλογήν, ένθα έν έκασιον έξ αὐτῶν είναι ταξινομημένον με πλήρεις σημειώσεις περί τοῦ γένους και της σημασίας του. Οὕτω εξηγείται τό γεγονός ότι εις την άλληλογραφίαν τοῦ Γκιόλ ὑπάρχουν έπιστολαί ξένων βοτανικῶν, κυρίως Γερμανῶν καθηγητῶν, οἵτινες κατ' έπανάληψιν τοῦ γράφουν ότι προκειμένου περί ελληνικής χλωρίδος, είναι ό καλύτερον παντός άλλου ένήμερος.

'Αλλά και όσοι άρχαιολόγοι ήλθον εις συνάφειαν μαζί του άπέιρος έξετίμησαν τόν διά της όδοῦ της έρασιτεχνίας κατακτήσαντα την 'Αρχαιολογικήν έπιστήμην.

Αί έν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικαί Σχολαί μεθ' ὧν ό Γκιόλ εὔρισκετο εις συνεργασίαν ήσαν ή Γερμανική και ή 'Αγγλική. Αί συνεργασίαι αὐταί συνίσταντο κυρίως εις άνταλλαγὴν γνώμων. Τοιαύτη ήτο ή συνεργασία του μετά τοῦ άρχαιολόγου Reyno. 'Αλλά ό Γκιόλ έλαβεν μέρος και εις άνασκαφάς έν Μαραθῶνι, οἵτινες ήγιναν ὑπό την διεύθυνσιν τοῦ Γεωργίου Σωτηριάδη, έχοντας ιδιαιτέραν έκτίμησιν πρὸς την ικανότητα τοῦ Γκιόλ, και προσωπικήν συμπάθειαν πρὸς αὐτόν. 'Ανεσκάφησαν δύο τάφοι όπου εὔρέθησαν έργα Κεραμεικής, και έν χρυσοῦν μυκηναϊκόν κύπελον εις τόν ὑπό τοῦ Γκιόλ άνασκαφέντα τάφον. Κυρίως δέ τόν Γκιόλ από άρχαιολογικής άπόψεως ειχεν άπασχολήσαι ή Βοιωτία επί της άρχαιολογικής αξίας της όποιας ή έννημερότης του ήτο πλήρης.

'Ως αξία λόγου έπίσης κρίνεται ή βιβλιοθήκη του, ήτις δέν ὑπῆρξεν άπλή βιβλιοθήκη. Διότι δεδομένου ότι ό Γκιόλ κατὰ βάθος έμελέτησεν δύο έπιστήμας, χωρίς νά πλησιάσῃ πανεπιστήμιον, χωρίς νά άκούσῃ μαθήματα και νά κρατήσῃ σημειώσεις, ή βιβλιοθήκη του δμοιάζει πρὸς δύο έπιστημονικάς σχολάς, τάς όποιας μόνος κατήρτισεν διά νά διδαχθῆ άρχικῶς, και νά δημιουργήσῃ έργον κατόπιν. Και τό έργον τοῦ άθορύβως πλην συστηματικῶς εργασθέντος σοφοῦ, άποτελεῖ μίαν δπηρεσίαν πρὸς την 'Ελλάδα, άπέναντι της όποιας κατήγετο ὑπό φιλελληνικῶν παραδόσεων ως Γάλλος, αλλά πρὸς την όποιαν ήσθάνετο και ελληνικόν πατριωτισμόν ως έγγονος τοῦ 'Αντωνίου Ρικάκη.

Τοὺς δύο Ζουμπουλάκηδες ἡ ἔθνικὴ φωνὴ
ἄς τοὺς γεραίρει ἔς ἀεὶ κι' ἄς τοὺς εὐγνωμονεῖ,
Κι' ἀφοῦ κατέβαλον λαμπρὸν γιὰ τὰ γλυπτὰ ἀγῶνα,
γλυπτὴν τὸ "Ἔθνος καὶ τῶν δυὸ ἄς στήση τὴν εἰκόνα.
Τοὺς δύο Ζουμπουλάκηδες τιμᾶτε μὲ μυρσίνας
διότι τόσον ἰσχυροὶ ὑπῆρξαν στὸς Ἀθήνας,
ποῦ φθάνει νὰ τὸ ἤθελαν κι' ἐν πλήρει συνειδήσει
ὄλας τὰς ἀρχαιότητος θὰ στέλναν στὸ Παρίσι.
Λοιπὸν ἡ δόξα καὶ τῶν δυὸ ἀκλόνητος ἄς μένει ...
"Ἄν ἤθελαν θὰ πούλαγαν στὴν Λόντρα ἢ στὴν Βιέννη,
κλεινὰς προθήκας τοῦ Βαφειοῦ εἰς μέταλλον κλουσίας,
μὰ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα ἑκάστης ἐκκλησίας.
Πλὴν λαιμαργίας ἔχοντες διάθεσιν μετρίαν
ἔφεροντο ὡς Ἕλληνες μὲ προγονολατρείαν.
καὶ τὰ κλεινὰ κειμήλια σεβόμενοι τῆς χώρας
εἰς τὸ Μουσεῖον ἄφισαν τὰς Ταναγραίας κόρας,
κι' ἐπίσης εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀφῆκαν ἀπὶ τέλους
καὶ Βαρβακείων Ἀθηνᾶς, κι' Ἑρμείς τοῦ Πραξιτέλους,
καὶ πόρπας μὲ σκαλισμάτα ἀπὸ τεχνίτου λίμαν
καὶ Μυκηνῶν εὐρήματα δοξάζοντα τὸν Σλήμαν.
Ἡδύναντο κολλί—ποστάλ νὰ κάνουν μ' εὐκολίαν
δασα ὁ Τσοβντας ἔτιυχε νὰ βρῆ στὴν Θεσσαλίαν,
μὰ κι' ἔργα τέχνης σύγχρονα νὰ βάλουν στὸ καμιόνι
τοῦ Κοραῆ τὸ ἀγαλμα καὶ τοῦ Κολοκτρώνη.
"Ὅμως οἱ Ζουμπουλάκηδες ὀλιγαρκεῖς τὴν φύσιν
τῆς τόσης τῶν δυνάμεως δὲν ἐποιοῦντο χρῆσιν.
Δὲ περιγράφεται αὐτῶν ἡ δύναμις συντόμως
ἐνώπιόν τῶν ἄτωνος καθίστατο ὁ νόμος,
Αὐτοὶ διεῖπον μοναχὰ τὴν ἀρχαιολογίαν
κι' ἀρχαιολόγους δυνατοὺς ἀπέστελον σ' ἀργίαν.
Ἐν τούτοις ἦθος ἔδειξαν εἰλικρινῶς ἀβρόν
καὶ σχετικῶς δὲν ἔθιξαν πολλοὺς τῶν θησαυρῶν.
Κι' ἐσώσαμεν τὸ Σούνιον καὶ τοῦ Διὸς τοὺς στύλους
χάρις στοὺς Ζουμπουλάκηδες τοὺς ἀρχαιοκαπήλους.
Δι' ὃ μὲ θούριον αὐτοὺς ἄς ψάλομεν γοργόν
κι' ἂν κλέψαν εὐαγγέλια ἀπὸ τὴν Ἀμοργόν,
ἀθῶν τὸ παράπτωμα, καὶ παιδιὰ γιὰ γέλοια
κατηγορία ἀφελῆς... τρελλοῦ παπᾶ βαγγέλια...
Διότι ὡς πανίσχυροὶ ποῦ ἦσαν ἠμποροῦσαν
καὶ τῶν ἀρχαίων τοὺς φρουροὺς στὴν ξένην νὰ πουλοῦσαν
Κι' ἐξαγομένους νὰβλεπεσ στὴν Κούβαν δηλονότι
καὶ τὸν Ἀρβανιτόπουλλον, μὰ καὶ τὸν Κουρουγιώτη,
καὶ νᾶστελναν πρὸς πώλησιν σᾶλλον κρατῶν τὰ μέρη
Μηλιάδης, Σταυρόπουλους, μὲ τὸ αὐτὸ πανέρι,
Πᾶσαν Σκαπάνην δηλαδὴ πρὸ χρόνων κορυφαῖα
καὶ μὲ τὴ μπουτονίερα του καὶ τὸν Φιλαδελφέα .....

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

2. ΙΟΥΝΙΟΥ. Δι' ἐκῆλώσεις δυσμενεῖς πρὸς τὴν Κατοχὴν ἀπηλάθησαν 60 ἄτομα καὶ ἄλλα ἐτιωρήθησαν μὲ φυλακίσεις.
3. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ὁ Δήμαρχος κ. Μέρμηγκας παραιτεῖται τοῦ μισθοῦ του (ἀνερχομένου εἰς 37 000 μηνιαίως) ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κατοίκων τῆς πόλεως.
4. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἐν Κρήτῃ οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἀνέρχονται εἰς 8.000 Ἀγγλους καὶ 4.000 Ἕλληνας.
5. ΙΟΥΝΙΟΥ. Αἱ βιοτεχνικαὶ ὀργανώσεις ἀποδοκιμάζουν τὰς ἐναντίον τοῦ στρατοῦ τῆς κατοχῆς ἀσχημίας εὐδοκίμων τινῶν.
6. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἀπολύεται τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων. Ἀντικαθίσταται ὑπὸ ἀνωτέρων δικαστικῶν, ἐπιστημόνων καὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐργατοεπαγγελματικῶν ὀργανώσεων.
- Ἐκτοπίζονται 31 ἄτομα προβάντα εἰς ἀναρμόστους ἐκδηλώσεις κατὰ τὴν διέλευσιν Ἀγγλῶν αἰχμαλώτων.
7. ΙΟΥΝΙΟΥ. Παρατείνεται μέχρι μεσονυκτίου ἡ ὥρα κυκλοφορίας εἰς τὰς Ἀθήνας.
10. ΙΟΥΝΙΟΥ. Οἱ κατέχοντες ἀποθέματα τροφίμων καλοῦνται νὰ τὰ δηλώσουν ἐπὶ ἀπειλῇ ποινῆς θανάτου.
12. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἀπολύονται οἱ πρόεδροι τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς μὴ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς κατευθύνσεις τῆς ἤδη κοινω-νικῆς πολιτικῆς.
14. ΙΟΥΝΙΟΥ. Νομοθετικὸν διάταγμα κανονίζει ποινὰς ἐναντίον τῶν δημοσίων συζητούντων ἐν σχέσει μὲ τὸν στρατὸν τῆς Κατοχῆς ἢ τὸν διεξαγόμενον πόλεμον.
16. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ὁ Ντοῦτσε ἐδώρησεν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παιδιῶν τῶν Ἀθηνῶν κυττὰ γάλακτος δι' ἕξ μῆνας.
17. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς ἤρχισε νὰ ἀντικαθιστᾷ τὸν γερμανικὸν ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνιστᾷ πρὸς τοὺς πολίτας ἐγκάρδιον καὶ ἀξιοπρεπῆ συμπεριφορὰν ἀπέναντι τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων. Ἰδρύεται Ἀνώτατον νομοπαρασκευαστικὸν συμβούλιον.
25. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ὑψώσις τῆς Ἰταλικῆς σημαίας εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς παρελαύνει πρὸ τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου καὶ καταθάτει στέφανον.
- Ὁ Ἰταλὸς Φρούραρχος Ἀθηνῶν ἐκδίδει προκύρηξιν πρὸς τοὺς πολίτας. Δημοσιεύεται ὁ νόμος τοῦ πάθεν ἔσχεσ. Παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ ἔργασίας κ. Ρουσοπούλου, Κατάργησις τῆς Ε. Ο. Ν.
- Ἡ τιμὴ τῆς λιρέττας ὠρίσθη 8 δρχ. καὶ τοῦ μάρκου 60 δρχ.
27. ΙΟΥΝΙΟΥ. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων δίδουν τὸν νέον ὄρκον ἔχοντα ὡς ἑξῆς:
"Ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος νὰ ἐκτελῶ τὰ καθήκοντά μου ἐντίμως καὶ εὐσυνειδήτως καὶ νὰ καταβάλλω ἀπάσας τὰς δυνάμεις μου ὡς πῶς ἐξυπηρετῶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ."
Ἀναστέλεται μέχρι 20ῆς Ἰουλίου ἡ ἰσχύς τοῦ νόμου περὶ πολυθεσίας.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

2. ΙΟΥΝΙΟΥ. Εἰς τὸ Μπρέννερ συνάντησις τῶν κ. κ. Χίτλερ καὶ Μουσσολίνι. Πλήρης ταυτότης ἀπόψεων.

4. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἀπεβίωσεν εἰς Ντόρν δὲ τῶς Κάλιζερ Γουλιέλμος, ἡ Γαλλία ἀποφασισμένη νὰ ὑπερασπισθῆ ἐνόπλιως τὴν ἀποικιακὴν αὐτοκρατορίαν της.

5. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἀπόφασις τοῦ Ράιχ περὶ τιμῶν πρὸς τὸν νεκρὸν τοῦ πρώην Κάλιζερ. Ὁ στρατάρχης Μάκενσεν ὠρίσθη ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ παλαιοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν κηδεῖαν.

6. ΙΟΥΝΙΟΥ. Οἱ Γερμανοὶ βομβαρδίζουν τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ οἱ Ἴταλοι τὸ Γιβραλτάρ.

8. ΙΟΥΝΙΟΥ. Διάγγελμα τοῦ Πεταίν πρὸς τοὺς Γάλλους τῆς Συρίας διατάσει ἀντίστασιν κατὰ τῶν Ἀγγλῶν εἰσβολέων Ἡοξάντο μάχαι.

9. ΙΟΥΝΙΟΥ. Μεγάλαι ζημίαι εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ. Ὁ τῶς Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας — ζήσας 22 ἔτη εἰς Ντόρν — κηδεύεται ἐκεῖ. Ἡ σορὸς ἐπ' αὐτοκινήτου καὶ ὑπὸ τοῦς ἤχους μουσικῆς καὶ τῆ συνοδεία τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ ἄλλων μετεφέρθη εἰς τὸ παρεκλήσιον τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐπαύλεως καὶ ἐναπετέθη εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ κρύπτην. Ἡ ἐπίσημος ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Ράιχ, ὑπὸ τὸν κ. Σάις Ἰνκαρτ κατέθεσεν ἐπὶ τῆς σοροῦ στέφανον ἐξ ἀνόματος τοῦ Φύρερ. Εἰς τὴν κηδεῖαν παρέστησαν καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν γερμανικῶν ἐνόπλιων δυνάμεων.

10. ΙΟΥΝΙΟΥ. Λόγος τοῦ κ. Μουσσολίνι λέγοντος ὅτι ὅλη ἡ Ἑλλάς θὰ καταληφθῆ ἀπὸ ἰσλαμικὰ στρατεύματα τῆς Ἰταλίας ἐπιθυμοῦσης νὰ ἐλαφρύνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν δυστυχίαν εἰς ἣν τὸν ἔφεραν οἱ ὑποδουλωμένοι εἰς τὸ Λονδίνον ἡγέται του. Λέγει ἐπίσης ὅτι ἐνδεχομένη ἐπέμβασις τῆς Ἀμερικῆς ἀδύνατον νὰ μεταβάλλῃ τὰς τύχας τοῦ πολέμου καὶ ὅτι ἡ Τουρκία ἀντελήφθη πῶς τερματίζουν τὴν ὑπαρξίν των οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν Ἀγγλίαν.

11. ΙΟΥΝΙΟΥ. Λυσσώδης ἀντίστασις τῶν γαλλικῶν δυνάμεων ἐν Συρίᾳ

16. ΙΟΥΝΙΟΥ. Προσχώρησις τῆς Κροατίας εἰς τὸ τρίμερές. Εἰς ἀερομαχίας ὑπὲρ τὴν Μάγχην καταρρίπτονται 15 βρετανικὰ ἀεροπλάνα.

17. ΙΟΥΝΙΟΥ. Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι δεσμεύουν τὰς γερμανικὰς πιστώσεις καὶ κλείουν τὰ γερμανικὰ προξενεῖα

Αἱ δυνάμεις τοῦ Ἀξονος ἀντεπιτίθενται εἰς τὸ Σολούμ.

18. ΙΟΥΝΙΟΥ. Βομβαρδισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρειας.

Ἐπογράφεται σύμφωνον φιλίας τοῦ Ράιχ μετὰ τῆς Τουρκίας.

19. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἐν Συρίᾳ οἱ Γάλλοι ἀνθίστανται σθεναρῶς εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀντεπιθέσεις.

Ἐν Φιλανδία ἐπιστράτευσις. Ἡ Ἀγγλία χαρακτηρίζει ὡς ἐχθρικὸν ἔδαφος τὴν Φιλανδίαν.

Διαπιστοῦται ἡ ἤϊτα τῶν Ἀγγλῶν ἐν Σολούμ.

20. ΙΟΥΝΙΟΥ. Βομβαρδιστικαὶ ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τὸ Σολούμ συνεχίζονται αἱ ἐπιχειρήσεις ἐκκαθαρίσεως.

22. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία μετὰ τῆς Ρουμανίας κυρήτουν τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Ρωσίαν. Τὰ Γερμανικὰ καὶ Ρουμανικὰ στρατεύματα εἰσβάλλουν εἰς τὸ Σοβιετικὸν ἔδαφος.

23. ΙΟΥΝΙΟΥ. Οἱ Γερμανοὶ ἐπέτυχον πλήρως τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπιχείρησιν ἐναντίον τῆς Ρωσίας.

Ἀποκαλύπτεται ὅτι κατόπιν συμφωνίας Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας εἶχεν ἀποφασισθῆ διὰ τὸν Αὐγουστον ἡ κατὰ τοῦ Ράιχ Ρωσικὴ ἐπίθεσις.

24. ΙΟΥΝΙΟΥ. Τὰ γερμανικὰ στρατεύματα καταλαμβάνουν τὴν Κόβνο πρωτεύουσαν τῆς Λιθουανίας. Ἐναντίον τῶν Σοβιέτ ἐπετέθησαν καὶ τὰ Σλοβακικὰ στρατεύματα.

25. ΙΟΥΝΙΟΥ. Διάσπασις τοῦ Σοβιετικοῦ Μετώπου. Ἡ Σουηδία ἐπέτρεψεν διέλθουσιν γερμανικοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ ἔδαφους της.

Γερμανικὰ ἀεροπορικὰ ἐπιθέσεις κατὰ ἐγκαταστάσεων εἰς Ἀγγλίαν.

27. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἡ Οὐγγαρία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Σοβιέτ. Ἡ Ἰσπανία ἀποστέλλει ἐκστρατευτικὸν σῶμα διὰ νὰ μετάσχῃ τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῶν Σοβιέτ.

28. ΙΟΥΝΙΟΥ. Τὰ γερμανικὰ στρατεύματα συνεκρούσθησαν μετὰ τὰς Σοβιετικὰς δυνάμεις ἐπὶ εὐρέως ἡμικυκλίου στηριζομένου ἐπὶ τοῦ Λβῶφ καὶ τοῦ Μπναλιστόκ. Οἱ Ρῶσοι ὑπεχώρησαν.

30. ΙΟΥΝΙΟΥ. Ἀνακοινούται ἡ καταστροφὴ 4107 Σοβιετικῶν ἀεροπλάνων. Συνεχῆς ἡ προέλασις τῶν Γερμανῶν ἐν Ρωσίᾳ. Δεσμεύονται αἱ ἐν Γαλλίᾳ Σοβιετικαὶ καταθέσεις. Διακοπὴ τῶν σχέσεων Γαλλίας καὶ Ρωσίας.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Κ. ΠΑΛΗ

Εἰς ἡλικίαν ἐνενήκοντα ἑτῶν ἀπεβίωσεν προσφάτως ἡ Ἀγγελικὴ Κ. Πάλη, ἀπόγονος τῆς ἀπὸ αἰῶνος ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένης ἐπιφανοῦς Ἡπειρωτικῆς οἰκογενείας. Ἡ μεταστάσα ἦτο θυγάτηρ τοῦ μακαρίτου συνταγματάρχου τοῦ περικοῦ Κωνσταντίνου Πάλη, καὶ ἀδελφὴ τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Ἀντωνίου Πάλη.

Οἱ παλαιότεροι Ἀθηναῖοι μετὰ συγκίνησιν ἤκουσαν τὴν εἴδησιν τοῦ θανάτου της, καὶ εἶδαν νὰ ἀποσπᾶται ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια μίαν εἰσὶν ὑπαρξίαν ἐξ ἐκείνων ποὺ ἀπέμειναν ὡς σύμβολα ἀνδρῶν ἀληθμονήτου καὶ συμπαθοῦς κοινωνικοῦ καρελθόντος.

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

(ΑΘΗΝΑΙ, 84 Ὁδὸς Ἀκαδημίας Ἀριθ. τηλ. 32633)

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Ἐπιστημῶν

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διὰ τακτικῶν μαθημάτων καὶ διαλέξεων εἰδικὴ μετεκπαίδευσις τῶν στελεχῶν τῆς Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς συγγενῶν παραγωγικῶν κλάδων, διὰ τῆς παροχῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς, νομικῆς καὶ τεχνικῆς μορφώσεως, πρὸς ἐξῆς ὧσιν τῆς ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος αὐτῶν.

Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ βάσει τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1940

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου **Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος.**

Ἀντιπρόεδρος **Ἀνδρέας Χατζηκυριαῆκος.**

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου: Εὐάγγελος Ἰατρίδης, Μιχ. Ρινόπουλος, Λουκᾶς Κανακάρης Ροῦφος, Ἰωάννης Τερζάκης, Ἀντώνιος Φιξ.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πιστοποιητικοῦ σπουδῶν εἶναι διετής.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου εἶναι τριετής.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχανῶν καὶ Βιοτεχνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5137 τῆς 30 Αὐγούστου 1940 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀναγνωρίζει εἰς τὸ πτυχίον τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τὴν ἀξίαν πτυχίου ἀνωτέρας Σχολῆς.

Εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν σπουδῶν τὴν ἀξίαν πτυχίου μέσης σχολῆς.

Ὁ Σύνδεσμος Βιομηχανῶν ἀναγνωρίζει εἰς τὸν κάτοχον τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ, τὸ δικαίωμα ὅπως δασάκις κρίνεται ἡ προαγωγή του ἐν τῇ ἐπιχειρήσει εἰς ἣν ἐργάζεται, προτιμᾶται ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπὸ ἄλλον ὑπάλληλον ἔχοντα ἱκανότητα ἴσην. Τὸ αὐτὸ δὲ δικαίωμα ἀναγνωρίζεται προκειμένου περὶ διορισμοῦ εἰς βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ προτιμᾶται ἄλλων ὑποψηφίων ἴσης ἱκανότητος. Εἰς τὴν ἐπομένῃν σελίδα ἐμφάνεται τὸ πρόγραμμα ἐκάστου ἔτους.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μαθήματα 1ου έτους	Μαθήματα 2ου έτους	Μαθήματα 3ου έτους
Πολιτική Οικονομία Χημεία Λογιστική Έγκυκλοπαίδεια Δικαίου Βιομηχανική και έργατική νομοθεσία, Βιοτεχνική και Βιομηχανική Ίστορία,	Πολιτική Οικονομία Βιομηχανική Πολιτική Όργανώσεις Γραφείων Έμπορευματολογία Έμπορευματολογική Μηχανολογία. Έγκυκλοπαίδεια του Δικαίου Δημοσιονομία (γενικών μέρους) Φορολογική νομοθεσία Βιομηχανική και έργατική νομοθεσία.	Πολιτική Οικονομία Οικονομική Έπιχειρήσεων. Έμπορευματολογία Όργανώσεις παραγωγής. Τελωνειακή νομοθεσία Δασμολογική νομοθεσία Λογιστική Φορολογική νομοθεσία

Την διδασχὴν τοῦ μαθήματος τῆς Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς ἀνέλαβον κ. κ. Ἐπ. Χαρίλαος καὶ Ἄνδρῆας Χατζηκυριῆκος.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς θέλει καθορίζει καὶ σειρὰν διαλέξεων ἐκ μέρους διακεκριμένων παραγόντων τῆς οικονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Ὡς καὶ διδακτικὰς ἐπισκέψεις ἐργοστασίων.

Ἔσραι διδασκαλίας: Μεταξὺ 7—9 τοῦ ἀπογεύματος.

Ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

Γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφήν ὑπάλληλοι ἐπιχειρήσεων καὶ ἄτομα ἐπιθυμοῦντα νὰ καταρτισθοῦν δι' ὑπηρεσίας ἐπιχειρήσεων.

Οἱ σπουδαστοὶ τῆς Σχολῆς εἰς ἐκόστην ἐνιαυσίαν ἐγγραφήν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλουν δραχ. 100 ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς, καὶ δραχ. 500 ὡς δίδακτρα δυνάμενα νὰ καταβληθῶσιν εἰς δύο δόσεις.

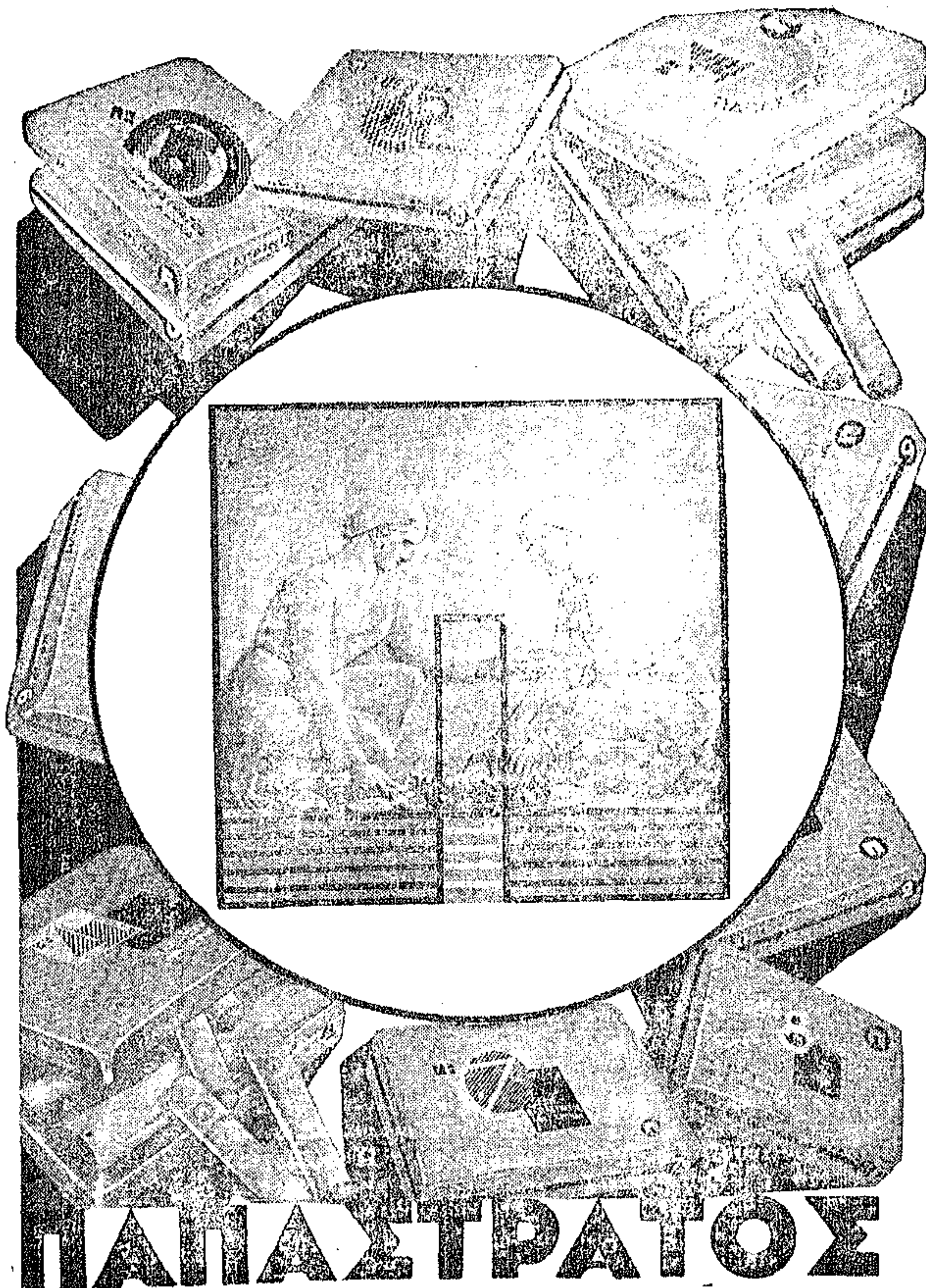
Ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται καθ' ὅλα τὰ ἀπογεύματα ἀπὸ 4 μέχρι ὀγδόης καὶ ἡμισίας, εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 γραφεῖα τῆς Σχολῆς.

Α. Ε. ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ "ΕΛΑΪΣ",

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ — Τηλ. 44 - 361

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ:

- Α) ΕΔΩΔΙΜΑ : α) Ἐξενγενισμένα : Ἐλαιόλαδον, Βαμβακέλαιον, Καρυδέλαιον, Ζωϊκὸν λίπος β) Ὑδρογονωμένα : Ἐλαιόλαδα, Βαμβακέλαια, Καρυδίνη, Ἰχθυέλαια. γ) Τυποποιημένα : «Ἐλαιόλαδον ἀγνὸν» Τύπος ἐλαίου λάδου πρὸς ἐξαγωγήν. «Φυτίνη» Ἀγνὸν φυτικὸν βούτυρον. «Φυτολίνη» ἀντικαθιστῶσα τὸ φρέσκον βούτυρον. «Στερεδλ» Μαγειρικὸν βούτυρον ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐλαιολάδου. «Ἐλαῖς ΟΤΣ» Λευκὴ ἑλληνικὴ βρώμη συμπιεσμένη.
- Β) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ : α) Λινέλαια : Ὁμά, βρασμένα, διπλοβρασμένα, ραφινάτα, διπλοραφινάτα, λευκά, Stand-oil β) Ὄξυγόνον. γ) Λιπαρὰ καὶ στεατικά ὄξέα.
- Γ) ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ : Λινάλευρον, Βαμβακόπητα, Καρυδόπητα, Πίτυρα, βρώμης κ.λ.π.

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Πατησίων 30 α | Τηλεγρ. Δ)σις <ΟΣΤΕΔΕΡΚΟ>
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: 'Οδ. 'Ορφέως (Ρούφ) | ΤΗΛΕΦΩΝΑ: { 24.181 Γραφεία |
 563.313 'Εργοστάσιον

Προϊόντα

'Ενεργός απόχρωστικός άνθραξ δι' Ολιγοπαίαν, 'Αμυλοσάκχαρον, Ζαχαροπαίαν, 'Ελαιουργίαν, Πυρηνελαιουργίαν, Σπινθηρολογίαν κλπ.
 Κόλλαι, Σάπωνες, Λιπάσματα, Τροφαί ζώων.

ΜΕΤΑΞΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ
Η "ΧΡΥΣΑΛΙΣ,"
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.

Κεφάλαιον όλοσχερώς κατηγον Δρ. 50.000.000
 Κεφάλαια 'Αποθεματικά » 19.000.000

ΕΓΓΟΣΤΑΣΙΑ: 'Εν 'Αθήναις Ποδονίφτη) αι βν Γουμνίτση (Μακεδονίος)
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ: Χονδρικής πωλήσεως Μητροπόλεως 48.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: Ταχυδρομ. Γραμματ. 68 Τηλεγρ. Μεταξοχουσαλις 'Αθήνας
 ΤΗΛΕΦΩΝΑ 'Εργοστ. Ποδονίφτη) αρ. 81-951-81-952 'Αποθήκης 20-248

ΕΙΔΗ ΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ
 Κρέπ Σιν— Φουλάρ— Ζωρζέτ— Κρεπόν— Μαροκαίν— Σατέν—
 Σεμιζιέ, Λατέν, Κλοκέ, 'Εμπριμέ.

Η ΕΡΓΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ
ΛΑΝΑΡΑ-ΚΥΡΤΣΗ ΣΙΑΣ Α. Ε.

Φέρει εις γνώσιν του κοινού, ότι ή ειδική έπεξεργασία των υφασμάτων κατά το σύστημα ONDON SHRUNK την έποισαν συνάδελφος έπιχειρήσις εξαγγέλλει ότι μέλλει αυτή πρώτον εν 'Ελλάδι να εφαρμόσση επί των υφασμάτων της, εφαρμόζεται υφ' ήμων από του έτους 1928 και εις αυτήν οφείλεται ο λόγος ότι τα υφάσματά μας ούτε μαζεύουν ούτε τσαλακώνουν, αποκτήσαντα ούτω την άμέριστον και άνεπιφύλακτον έμπιστοσύνην και εκτίμησιν της πολυπληθοῦς ήμων πελατείας.

ΑΝ. ΕΛΛ. ΕΤ. ΧΗΜ. ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πλατεία Μητροπόλεως. Τηλέφωνον 30-145
 Εμπορική Δ)σις και 'Εργοστάσια: εν ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΟΝΑ)
 'Αριθμός Τηλεφώνου: 40 351

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ: 'Υαλοπίνακες: Κοινοί, Διαμαντέ, 'Αδιαφανείς (Μιάτ) και Λείας 'Επιφανείας. 'Υάλινα είδη Οικοδομῶν: Φωταγωγοί, Τούβλα, Πλακάκια, Κέραμοι.

ΕΘΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά Δραχ. 1.205.000.000
 Καταθέσεις (τῆ 31 Δεκεμβρίου 1940) » 11.496.000.000

Κεντρικόν Κατάστημα εν 'Αθήναις

'Υποκαταστήματα και Πρακτορεία εις όλην τήν 'Ελλάδα

'Η 'Εθνική Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος εκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικάς εργασίας και υπό έξαιρετικῶς συμφέροντας όρους. Δέχεται δε καταθέσεις εις δραχμάς (εις πρώτην ζήτησιν, επί προθεσμία, διαρκείας και ταμειυτηρίου) με λίαν εὔνοϊκά επιτόκια.

Εἶδε και εὔκολαι και συμφέροντες όροι δια τα έμβάσματα και γενικῶς τὰς μετὰ τῆς 'Ελλάδος συναλλαγὰς τῶν εν τῆ ἄλλοδαπῇ 'Ελλήνων. 'Η 'Εθνική Τράπεζα διατηρεῖ πλήρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εις όλας τὰς χώρας του έξωτερικοῦ, εἶναι δε ἀνταποκριτῆς εν 'Ελλάδι τῶν μεγαλητέρων ξένων τραπεζῶν.

ΑΝΩΝ. ΕΤ. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

'Αριθμός Τηλεφώνου 25-404

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δραχ. 15.000.000
 'Αποθεματικά τῆς 30)12)36 » 10.810.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Οίνοποιίας και Οίνοπνευματοποιίας εν Καλάμαις.
 ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ 'Εν Καλάμαις— Λόγγα— Θούρια.
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ζυμῶν 'Αλοποιεί ε εν Σταφίδος εν Καλάμαις
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Παραγωγῆς τρυγικῶν οξέων εν Πειραιῖ (όδός Θηβῶν)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ όδός Κολοκοτρῶνη 11

ΑΝΩΝ. ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡ. ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ('Οδός Καραῆ 1) — ΤΗΛΕΦ. 22 475

Μεταλλεῖα Νικελίου εν Λαρίμνη Λοκρίδος
 » Χρωμιούχου Σιδήρου εν Λαρίμνη και Λουτσῶ (Λοκρίδος) Λευκολίθου εν Εὔβοια

